

Synaxis med Metropolit Kyprianos

11 juni 2017

Första delen

Det är få helgon i vår Kyrkas historia som blivit värdiga titeln "den Store". Förutom Helige Konstantin är de helgon som fått titeln:

1) Helige Basileios, 2) Helige Athanasios, 3) Helige Antonios, 4) Helige Hilarion, 5) Helige Euthymios, 6) Helige Johanikios, 7) Helige Photios.

Anledningarna till att Helige Konstantin blivit kallad "den Store":

1. Han var den förste kristne kejsaren och grundaren till det enda kejsardömet med de kristna värderingarna och levnadssättet som grund.

2. Det Heliga Korset uppenbarade sig för honom på himlen och han hörde en röst säga "Genom detta tecken ska du segra".

3. Han bidrog till avskaffandet av avgudadyrkan och utmärkte sig som beskyddare av kristendomen.

4. Utfärdade fridsediktet av Milano (313) som utlyste religionsfrihet. Han visar sig här vara en föregångare för den västerländska kulturen.

5. Sammankallade det första ekumeniska konciliet.
  6. Grundare till staden Konstantinopel som var tillägnad Guds Moder.
  7. Sände sin mor, Heliga Helena till det Heliga landet där hon fann Kristi Heliga Kors och lät bygga många kyrkor.
  8. Han utförde många Gudsbehagliga verk såsom uppförandet av kyrkor och omsorg om de fattiga.
  9. Han hade en kristen karaktär och levde som kristen innan han döpts.
  10. Medvetet dop i botfärdighet.
  11. Reformerade det stränga romerska rättsväsendet och gjorde det mildare (avskaffade grymma straff osv) och anpassade det till Evangeliets grunder (moral gällande äktenskap och relationer osv).
- Denna reform har sedan fortsatt och utgör grunden för dagens europeiska rättsväsen.

Andra delen

Text: Om den unga flickan från Alexandria som döptes med hjälp av änglar

Fader Theonas och Fader Theodoros berättade att när Pavlos var patriark i Alexandria, blev en flicka föräldralös och hennes föräldrar ägde en stor förmögenhet. Hon var fortfarande inte döpt vid den tiden.

En dag när hon befann sig i den stora trädgård som hennes föräldrar hade lämnat efter sig till henne (det fanns då stora trädgårdar mitt i staden som tillhörde de rika), såg hon en person som var på väg att hänga sig. Hon sprang då fram och sade:

”Vad gör du, gode man?”

”Låt mig vara! Jag befinner mig i stor nöd”, svarade han henne.

”Säg mig sannings så kanske jag kan hjälpa dig”, sade flickan.

”Jag är skyldig mycket pengar och mina fordringsägare har satt stor press på mig att betala tillbaka. Jag beslutade mig för att dö fort istället för att leva ett

sådant plågsamt liv.”

Flickan sade då till honom: ”Jag ber dig, tag allt vad jag äger och ge till dem, bara du inte begår självmord!”

Han tog emot det hon gav till honom och betalade tillbaka sina skulder.

Flickan hamnade sedan i ekonomiska svårigheter. Eftersom hon var föräldralös hade hon ingen som kunde försörja henne och började av nödtvång därför att prostituera sig.

Folk som kände henne och visste om vilken samhällsställning hennes föräldrar haft, sade: ”Vem känner till Guds dom och av vilken andledning Han tillåter en själ att falla i synd?”

Efter en tid blev hon sjuk och kom till sans igen. Hon ångrade sig och sade till sina grannar:

”För Guds skull, ha förbarmande över min själ och säg till patriarken att göra mig kristen.”

Men alla föraktade henne och sade:

”Han skulle väl aldrig ta emot en sköka?”

Hon var därför mycket bekymrad. Medan hon befann sig i det tillståndet uppenbarade sig en Guds ängel för henne i gestalt av den person som hon räddat från att begå självmord och sade till henne:

”Hur är det fatt?”

”Jag vill bli kristen, men det finns ingen som är villig att gå i god för mig”, svarade flickan.

”Har du en uppriktig längtan?” frågade ängeln.

”Ja, jag ber dig!” svarade hon.

”Var inte orolig, jag ska hitta några som kan ta dig till kyrkan.”

Han kom tillbaka med två andra änglar som tog henne till kyrkan. De förvandlades till några kända personer som stod i landsdelens guvernörs tjänst och tillkallade prästerna som skulle utföra dopet.

Prästerna frågade dem om de kunde gå i god för henne och de svarade ”ja”.

Prästerna genomförde sedan dopets gudstjänst och döpte henne i Faderns, Sonens och den Helige Andens namn. De iklädde henne de nydöptas dopdräkt och

vitklädd förde änglarna henne tillbaka till sitt hem igen där de sedan försvann ur hennes åsyn.

Grannarna såg flickan vitklädd och frågade vem som döpt henne. Hon svarade dem och sade:

”Det var några som kom och tog med mig till kyrkan och de sade till prästerna att döpa mig, vilket de också gjorde.”

”Vilka var de?” undrade de.

Eftersom hon inte visste vad hon skulle svara gick de och berättade det för patriarken. Han kallade till sig dem som utfört dopet och frågade dem om de döpt flickan. De svarade att den och den i guvernörens tjänst hade bett dem göra det. Biskopen kallade då de namngivna personerna och frågade dem om de gått i god för flickan. De svarade att de inte gjort det och inte heller kände till någon annan som gjort det. Då förstod biskopen att det var fråga om ett gudomligt ingripande.

Han kallade då flickan till sig och frågade henne:

”Säg mig, min dotter, vad gott har du gjort?”

”Vad gott kan en fattig sköka som jag ha gjort?” svarade hon.

”Kan du inte komma på någon god gärning som du gjort?” frågade biskopen igen.

”Nej”, svarade hon, ”bara att jag en gång såg en man som ville hänga sig för att han var så pressad av sina fordringsägare och jag gav honom hela min förmögenhet för att göra honom fri från sina skulder.”

Efter att ha sagt det insomnade hon i Herren, fri från medvetna och omedvetna synder. Biskopen prisade Herren och sade: ”Herre, du är rättfärdig och dina domar äro rättvisa”.(Ps. 118:137)

Ur Leimonarion av Johannes Moschos, ”Öknens blommor” på grekiska (på engelska: The Spiritual Meadow).

Metropolit Kyprianos reflektioner och kommentarer kring texten:

- *De Heliga Änglarnas människokärlek* i och med att de ”samarbetade” och uppenbarade sig i gestalt av den person som flickan en gång hjälpt.

- *Sjukdomens välgörande effekt.* Sjukdomen kan ”väcka oss”, som i det här fallet då flickan kom till insikt om sitt synfulla le-

verne och ångrade sig när hon var sjuk.

De "frommas" förakt för skökan. Ingen ville hjälpa henne att döpas och ingen gick i god för henne fast att hon ångrade sig. De hade redan dömt henne för att hon levte ett syndfullt liv.

Dopfaddrarnas ansvar var stort på den tiden, och det borde finnas en större medvetenhet om det ansvaret även idag. Faddrarna var tvungna att "gå i god" för den som skulle döpas.

Flickans stora givmildhet och självuppoffring: "...tag allt vad jag äger och ge till dem...", "...jag gav honom hela min förmögenhet för att göra honom fri från sina skulder."

Greklands situation idag. Det finns många i Grekland idag som befinner sig i samma situation som mannen som ville hänga sig. "Jag är skyldig mycket pengar och mina fordringsägare har satt stor press på mig att betala tillbaka."

Flickans välsignade slut. Så snart hon berättat vad gott hon gjort insomnade hon i Herren när hon var nydöpt. Det visar hur hon behagat Gud även om hon levte ett syndfullt liv så hade hennes ånger och den goda gärning hon gjort av barmhärtighet så stor betydelse att Gud sände änglar till hennes hjälp och hon blev bevärdigad ett så lyckligt slut av sitt liv.

